U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Pavla Simona a soudců Mgr. Víta Bičáka, JUDr. Romana Fialy, Mgr. Ing. Radovana Havelce, JUDr. Tomáše Rychlého a Mgr. Jitky Zavřelové rozhodl o návrhu **senátu 3 A Městského soudu v Praze, jako soudu rozhodujícího ve správním soudnictví,** na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi tímto senátem na straně jedné a **senátem 29 Co Městského soudu v Praze, jako soudem rozhodujícím v občanském soudním řízení,** na straně druhé a dalších účastníků sporu vedeného u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 3 A 136/2021, o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře ze dne 14. 1. 2020, čj. UPDI-0115/20/BL: žalobkyně **Správa železnic, státní organizace**, IČO 70994234, se sídlem v Praze 1, Dlážděná 1003/7, a žalovaný **Úřad pro přístup k dopravní infrastruktuře,** IČO 05553521, se sídlem v Praze 1, Myslíkova 171/31,

takto:

P ř í s l u š n ý vydat rozhodnutí ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 3 A 136/2021, o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře ze dne 14. 1. 2020, čj. UPDI-0115/20/BL, o nařízení předběžného opatření, **j e s o u d v e s p r á v n í m s o u d n i c t v í.**

O d ů v o d n ě n í:

[1] Návrhem doručeným dne 21. 2. 2022 zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů (dále „zákon o některých kompetenčních sporech“), se senát 3 A Městského soudu v Praze (dále též „správní senát“) domáhal, aby zvláštní senát rozhodl spor o pravomoc podle § 1 odst. 1 písm. b) zákona o některých kompetenčních sporech. Spor vznikl mezi tímto senátem na straně jedné a senátem 29 Co Městského soudu v Praze (dále též „civilní senát“) na straně druhé ve věci vedené nyní u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 3 A 136/2021, o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře ze dne 14. 1. 2020, čj. UPDI-0115/20/BL, kterým bylo nařízeno předběžné opatření zakazující Správě železnic, státní organizaci (dále též „žalobkyně“), používat části přílohy „B“ a „C“ Změny č. 2 Prohlášení o dráze celostátní a regionální platného pro přípravu jízdního řádu 2020 a pro jízdní řád 2020 ze dne 1. 12. 2019, čj. 70522/2019-SŽDC-GŘ-O5 (dále jen „Změna č. 2 Prohlášení o dráze“).

[2] Z předloženého spisu vyplynuly následující skutečnosti:

[3] Úřad pro přístup k dopravní infrastruktuře (dále též „Úřad“ či „žalovaný“), jako orgán příslušný k výkonu státní správy ve věcech drah podle § 54 zákona č. 266/1994 Sb., o drahách (dále jen „zákon o drahách“), rozhodnutím ze dne 13. 12. 2019, čj. UPDI-3532/19/ZA, nařídil předběžné opatření spočívající v uložení zákazu žalobkyni používat v rozsahu uvedeném v rozhodnutí přílohy „B“ a „C“ Změny č. 2 Prohlášení o dráze vydané žalobkyní, obsahující nový výpočet složky ceny za použití přístupových komunikací pro cestující ve vlaku osobní dopravy při uplatňování ceny za užití dráhy jízdou vlaku. K žalobkyní podanému rozkladu předseda Úřadu rozhodnutím ze dne 14. 1. 2020, čj. UPDI-0115/20/BL, pouze marginálně změnil text předběžného opatření tak, že žalobkyni zakázal používat části příloh „B“ a „C“ Změny č. 2 Prohlášení o dráze „*v rozsahu pravidel stanovení složky ceny za použití přístupových komunikací pro cestující ve vlaku osobní dopravy při uplatňování ceny za užití dráhy jízdou ve vlaku*“, jinak rozklad zamítl a ve zbývající části výroku prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Zmíněnými rozhodnutími byly zatímně upraveny vztahy žadatelů o přidělení kapacity a přídělce tak, že žalobkyni, jako přídělci kapacity, bylo zakázáno používat v rozhodnutích vymezené části příloh „B“ a „C“ Změny č. 2 Prohlášení o dráze, jimiž žalobkyně navýšila cenu osobní drážní dopravy provozovatelům za užití dráhy pro vlaky osobní dopravy, neboť podle žalovaného dojde k podstatnému ovlivnění hospodářských poměrů provozovatelů osobní dráhy.

[4] Rozhodnutím Úřadu ze dne 4. 3. 2020, čj. UPDI-0797/20/ZA, ve spojení s rozhodnutím předsedy Úřadu ze dne 19. 6. 2020, čj. UPDI-2424/20/KP, bylo pravomocně ukončeno správní řízení ve věci posouzení souladu Změny č. 2 Prohlášení o dráze se zákonem o drahách podle § 34e odst. 3 zákona o drahách.

[5] Žalobkyně se žalobou podanou k Obvodnímu soudu pro Prahu 1, jako soudu rozhodujícímu v občanském soudní řízení podle části páté o. s. ř., domáhala nahrazení rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 14. 1. 2020, čj. UPDI-0115/20/BL, o rozkladu, a prvostupňového rozhodnutí Úřadu ze dne 13. 12. 2019, čj. UPDI-3532/19/ZA, soudním rozhodnutím, jímž bude zamítnut návrh na nařízení předběžného opatření. Obvodní soud pro Prahu 1 usnesením ze dne 12. 5. 2021, čj. 23 C 48/2020-75, žalobu podle § 250g odst. 1 písm. c) o. s. ř. odmítl (výrok I), uložil žalobkyni zaplatit účastnici řízení České dráhy, a. s., náhradu nákladů řízení (výrok II), a vrátil žalobkyni zaplacený soudní poplatek (výrok III).

[6] K odvolání žalobkyně Městský soud v Praze, civilní senát, usnesením ze dne 18. 10. 2021, čj. 29 Co 306/2021-100, usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 ve výroku I a v závislém výroku II zrušil a řízení zastavil, zároveň poučil žalobkyni o možnosti podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu ve správním soudnictví (výrok I). Ve zbývajících výrocích soud rozhodl o náhradě nákladů řízení (výroky II až IV). Civilní senát Městského soudu v Praze dospěl k závěru, že k projednání žaloby, jíž žalobkyně napadá zákonnost rozhodnutí Úřadu o předběžném opatření ve správním řízení, není příslušný soud rozhodující v občanském soudním řízení dle části páté o. s. ř., nýbrž soud rozhodující ve správním soudnictví, a jemu rovněž přísluší odpovědět na otázku, zda jsou předmětná rozhodnutí správního orgánu vyloučena ze soudního přezkumu jako úkony správního orgánu předběžné povahy dle § 70 písm. b) s. ř. s. Civilní senát Městského soudu v Praze uvedl, že otázkou, který soud je příslušný k přezkumu nemeritorního rozhodnutí

vydaného správním orgánem v řízení o věci soukromého práva, se zabýval zvláštní senát v usneseních ze dne 20. 9. 2007, čj. Konf 22/2006-8, ze dne 15. 2. 2017, čj. Konf 9/2016-6, a ze dne 12. 2. 2019, čj. Konf 50/2018-7. Pravomoc soudu v občanském soudním řízení dle § 244 o. s. ř. bude založena až tehdy, kdy správní orgán rozhodne věcně o sporu nebo jiné právní věci vyplývající ze soukromoprávních vztahů, tj. zjistí co je právem, nebo toto právo založí. K přezkumu nemeritorních rozhodnutí jsou tedy podle civilního senátu Městského soudu v Praze příslušné soudy ve správním soudnictví.

[7] Dne 25. 11. 2021 byla u Městského soudu v Praze, správního senátu, podána žaloba proti rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 14. 1. 2020, čj. UPDI-0115/20/BL, podle ustanovení § 65 a násl. s. ř. s..

[8] Správní senát 3 A Městského soudu v Praze (dále též „navrhovatel“) podal zvláštnímu senátu návrh na rozhodnutí kompetenčního sporu, v němž uvedl, že nesouhlasí s postupem Městského soudu v Praze, civilního senátu, jak rozhodl o odvolání žalobkyně usnesením ze dne 18. 10. 2021, čj. 29 Co 306/2021-100. Podle navrhovatele je pro určení pravomoci soudu rozhodná povaha právních vztahů, o nichž bylo ve správním řízení rozhodováno. Správní orgány jsou totiž oprávněny rozhodovat i o věcech vyplývajících ze vztahů soukromého práva. Vlastníkovi dráhy, tedy státu, respektive žalobkyni, která je státní organizací a vykonává za stát správu drah, je mimo jiné § 34c odst. 1 zákona o drahách uložena povinnost vydat Prohlášení o dráze celostátní a regionální (dále jen „Prohlášení o dráze“) o určitém obsahu. Ze samotné skutečnosti, že zákon o drahách ukládá vlastníkovi určité jednání, ovšem neplyne, že by byl vlastník pověřen výkonem veřejné správy. Stát v postavení vlastníka drah pouze vykonává své vlastnické právo k dráze jako k vlastnictví specifické věci. Právní úprava zákona o drahách je postavena na existenci tří subjektů – vlastníka dráhy, provozovatele a dopravce. Vzájemné vztahy mezi nimi se pak odehrávají na smluvním základě, přičemž zákon o drahách obsah smluvních ujednání reguluje spíše okrajově. Jedná se tudíž o vztahy soukromoprávní podléhající normám obsaženým především v občanském zákoníku, dále jen „o. z.“. Na Prohlášení o dráze je třeba v této souvislosti pohlížet jako na jednání vlastníka dráhy, které je vzhledem ke specifikům podnikání v síťovém odvětví povinou součástí soukromoprávního kontraktačního procesu. Svým obsahem a charakterem se blíží veřejné nabídce upravené v § 1780 až 1784 o. z. Popis technické povahy železniční dopravní cesty, její kapacity a vymezení podmínek přidělování této kapacity (obsah Prohlášení o dráze) není zjevně činností orgánu veřejné moci, a to na rozdíl od věcí rozhodovaných zvláštním senátem, na něž upozornil civilní senát Městského soudu v Praze. Na soukromoprávním charakteru Prohlášení o dráze nemění nic skutečnost, že povinnost jeho vydání a obsah je stanoven zákonem o drahách, který lze obecně považovat za normu veřejnoprávní. Regulace soukromoprávních vztahů či konkrétně smluv veřejnoprávním předpisem není ničím neobvyklým a v rámci podnikání v síťových odvětvích je typickým jevem. Prohlášení o dráze nelze podle navrhovatelky považovat za správní akt, není vydáváno správním orgánem, ani nemá veřejnoprávní povahu, jedná se o jednostranné soukromoprávní jednání vlastníka dráhy. K povaze Prohlášení o dráze navrhovatelka odkázala na usnesení (správně „rozsudek“ – pozn. zvláštního senátu) Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 5. 2014, čj. 1 As 28/2014-62. Rozhodnutí o přezkumu Prohlášení o dráze je rozhodnutím správního orgánu v soukromoprávní věci. K řízení o žalobě proti tomuto rozhodnutí, respektive

navazujícímu rozhodnutí, jsou podle navrhovatelky příslušné soudy v občanském soudním řízení podle části páté o. s. ř.

[9] Úřad pro přístup k dopravní infrastruktuře podal vyjádření ke kompetenčnímu sporu ze dne 21. 3. 2022, v němž uvedl, že je mu známa judikatura zvláštního senátu k pravomoci rozhodovat v případě nemeritorních správních rozhodnutí, odkazovaná civilním senátem Městského soudu v Praze, stejně jako judikatura v oblasti pravomoci rozhodovat v případě meritorních správních rozhodnutí, zejména pokud jde o rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 5. 2014, čj. 1 As 28/2014-62, a usnesení zvláštního senátu ze dne 20. 5. 2015, čj. Konf 3/2015-13, ve kterých byl vysloven závazný právní názor, že Prohlášení o dráze podle § 34c zákona o drahách je jednostranným soukromoprávním jednáním vlastníka dráhy, a že příslušné k jeho přezkumu jsou soudy v občanském soudním řízení podle části páté o. s. ř. Ve vztahu k meritorním rozhodnutím je nicméně třeba se od zmiňované judikatury odklonit, neboť došlo k významné úpravě právních poměrů, zejména k transpozici směrnice 2012/34/EU, ve které jsou upraveny podmínky přezkumu zprávy sítí (Prohlášení o dráze) regulačním subjektem i následný soudní přezkum, byl zřízen Úřad pro přístup k dopravní infrastruktuře, jako ústřední správní úřad pro užívání drážní dopravní infrastruktury a přístup k této infrastruktuře a jako jediný regulační subjekt pro železniční odvětví, dále došlo k významným změnám zákona o drahách, zejména k výslovnému zavedení příslušnosti soudů ve správním soudnictví pro přezkoumání rozhodnutí Úřadu a bylo zcela změněno ustanovení o přezkumu souladu Prohlášení o dráze se zákonem. Regulační subjekt ztratil oprávnění měnit text Prohlášení o dráze a nově vznikla možnost zahájit řízení z moci úřední; také byl vydán rozsudek Soudního dvora Evropské unie (dále jen „SDEU“) ze dne 9. 11. 2017, ve věci C-489/15, *CTL Logistics,* ve kterém byl vysloven závazný právní názor, že věci, ve kterých je příslušný regulační subjekt, nelze rozhodnout v občanském soudním řízení, a rovněž rozsudek SDEU ze dne 8. 7. 2021, ve věci C-120/20, *Koleje Mazowieckie,* v němž byla potvrzena výlučnost přezkumného mechanismu zavedeného směrnicí – byť se tato rozhodnutí SDEU přímo netýkala rozhodnutí Úřadu o předběžných otázkách. Úřad rovněž upozornil, že napadené rozhodnutí o vydání předběžného opatření již pozbylo účinnosti, neboť se již stalo vykonatelným rozhodnutí ve věci. Jelikož však nešlo o rozhodnutí ve věci, nemůže být založena pravomoc soudu rozhodnout v řízení podle části páté o. s. ř. Nicméně podle Úřadu není možný ani soudní přezkum předběžného opatření ve správním soudnictví, neboť ze soudního přezkumu jsou podle § 70 písm. b) s. ř. s. vyloučeny úkony správního orgánu předběžné povahy. Úřad závěrem shrnul, že z hlediska nového ustanovení § 65a odst. 2 zákona o drahách patří přezkum rozhodnutí Úřadu do pravomoci správního soudnictví. Pokud by zvláštní senát dospěl k opačnému závěru, pak je podle Úřadu třeba s ohledem na evropské právo buď požádat SDEU o rozhodnutí o předběžné otázce dle čl. 267 Smlouvy o fungování Evropské unie nebo vyčkat na rozhodnutí SDEU o předběžné otázce ve spojených věcech C-221/21, *Správa železnic, státní organizace,* a C-222/21, *České dráhy, a.s.,* a řízení o kompetenčním sporu do té doby přerušit.

[10] V doplnění svého vyjádření ze dne 17. 6. 2022, jež opravil podáním ze dne 1. 7. 2022, Úřad pro přístup k dopravní infrastruktuře uvedl, že usnesením SDEU ze dne 2. 5. 2022 ve spojených věcech C-221/21, *Správa železnic, státní organizace,* a C-222/21, *České dráhy, a.s.,* bylo rozhodnuto, že žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podané

Obvodním soudem pro Prahu 1 jsou zjevně nepřípustné, avšak předkládající soud má nadále možnost podat novou žádost o rozhodnutí o předběžné otázce, v níž SDEU poskytne veškeré informace, které mu umožní rozhodnout. Odpadl tedy důvod, pro který Úřad navrhoval přerušit řízení. Úřad shrnul nejdůležitější body vyjádření Evropské komise ze dne 30. 8. 2021 k uvedeným věcem a uvedl, že potvrzují závěr Úřadu o tom, že postup podle části páté o. s. ř. není v souladu se směrnicí 2012/34/EU. Pro případ, že by zvláštní senát nerozhodl o příslušnosti soudů ve správním soudnictví, Úřad zvláštnímu senátu navrhl, aby požádal SDEU o rozhodnutí o předběžné otázce a řízení o kompetenčním sporu do té doby přerušil. Úřad sám zpracoval koncept žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce, který zvláštnímu senátu poskytl k případnému využití.

[11] Při řešení vzniklého sporu o věcnou příslušnost mezi senátem 3 A Městského soudu v Praze, rozhodujícím ve správním soudnictví, na straně jedné, a senátem 29 Co Městského soudu v Praze, rozhodujícím v občanském soudním řízení podle části páté o. s. ř., na straně druhé, se zvláštní senát řídil následující úvahou:

[12] Zvláštní senát rozhoduje o kompetenčním sporu podle skutkového a právního stavu ke dni svého rozhodnutí (srov. č. 485/2005 Sb. NSS).

[13] Podle § 7 odst. 1 o. s. ř. v občanském soudním řízení projednávají a rozhodují soudy spory a jiné právní věci, které vyplývají z občanskoprávních, pracovních, rodinných a obchodních vztahů, pokud je podle zákona neprojednávají a nerozhodují o nich jiné orgány.

[14] Podle § 244 odst. 1 o. s. ř. rozhodl-li orgán moci výkonné, orgán územního samosprávného celku, orgán zájmové nebo profesní samosprávy, popřípadě smírčí orgán zřízený podle zvláštního právního předpisu (dále jen „správní orgán“) podle zvláštního zákona o sporu nebo o jiné právní věci, která vyplývá ze vztahů soukromého práva (§ 7 odst. 1), a nabylo-li rozhodnutí správního orgánu právní moci, může být tatáž věc projednána na návrh v občanském soudním řízení.

[15] Podle § 3 zákona č. 320/2016 Sb., o Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře, ve znění účinném od 1. 4. 2017, „*Úřad je ústředním správním úřadem pro a) užívání drážní a letecké dopravní infrastruktury a přístup k této infrastruktuře, b) užívání zařízení služeb na drážní dopravní infrastruktuře a přístupu k těmto zařízením, c) cenovou kontrolu v oblasti užívání drážní dopravní infrastruktury a zařízení služeb podle zákona upravujícího působnost orgánů České republiky v oblasti cen a d) poskytování podpory provozování evropské služby elektronického mýtného*“ *(odstavec 1). „Úřad je při výkonu své působnosti nezávislý, postupuje nestranně a řídí se přitom pouze zákony a jinými právními předpisy*“ (odstavec 2).

[16] Podle § 54 odst. 1 zákona o drahách, ve znění účinném od 1. 4. 2017, „*státní správu ve věcech drah vykonávají drážní správní úřady, kterými jsou Ministerstvo dopravy a Drážní úřad. Státní správu ve věcech drah vykonávají rovněž Drážní inspekce a Úřad*“.

[17] Podle § 65a odst. 2 zákona o drahách, ve znění účinném od 1. 2. 2022, „*k soudnímu přezkumu rozhodnutí Úřadu vydaného podle tohoto zákona jsou příslušné soudy jednající a rozhodující ve správním soudnictví*“.

[18] Podle čl. II bodu 11. zákona č. 426/2021 Sb., kterým se mění zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů: *Řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle zákona č. 266/1994 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.*"

[19] Podle § 70 písm. b) s. ř. s. „*ze soudního přezkoumání jsou vyloučeny úkony správního orgánu předběžné povahy*".

[20] Prohlášení o dráze upravuje vzájemné vztahy mezi vlastníkem, provozovatelem a dopravcem, které se zjevně odehrávají na smluvním základě, přičemž zákon o drahách obsah těchto smluvních ujednání reguluje spíše okrajově nebo vůbec ne. Jedná se proto o vztahy soukromoprávní, podléhající normám v současné době obsaženým především v občanském zákoníku. Na Prohlášení o dráze je třeba v této souvislosti nahlížet jako na jednání vlastníka dráhy, které je vzhledem ke specifikům podnikání v síťovém odvětví povinnou součástí soukromoprávního kontraktačního procesu. Na soukromoprávním charakteru Prohlášení o dráze nemění nic skutečnost, že povinnost jeho vydání a obsah jsou stanoveny zákonem o drahách, který lze obecně považovat za normu veřejnoprávní (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 5. 2014, č. j. 1 As 28/2014-62, a usnesení zvláštního senátu ze dne 20. 5. 2015, čj. Konf 3/2015-13).

[21] V usnesení ze dne 20. 9. 2007, čj. Konf 22/2006-8, zvláštní senát vyložil, že § 244 o. s. ř. je základním obecným ustanovením, které určuje podmínky, za nichž může být věc projednána na návrh v občanském soudním řízení: jde o případy, v nichž

> 1. správní orgán rozhodl podle zvláštního zákona o sporu nebo o jiné právní věci, která vyplývá z občanskoprávních, pracovních, rodinných a z obchodních vztahů, a
>
> 2. rozhodnutí správního orgánu nabylo právní moci.

[22] Zvláštní senát se v citovaném usnesení zabýval výkladem pojmu „rozhodnutí o sporu nebo o jiné právní věci vyplývající ze soukromoprávních vztahů", přičemž svou pozornost upínal zejména k situaci, kdy správní orgán z procesních důvodů zastaví řízení ve věci, která spadá do jeho věcné příslušnosti, ale záležitostí se věcně vůbec nezabývá (v tehdy posuzované věci správní orgán zastavil řízení pro neodstranění nedostatků návrhu); zvláštní senát vyložil, že „*k tomu, aby si soud za takových okolností mohl předsevzít rozhodnutí věci in merito, by chyběla podmínka vymezená v § 244 o. s. ř., tj. že správní orgán o sporu (in merito) již rozhodl. Zvláštní senát proto za správný považuje závěr, že pravomoc soudu v občanském soudním řízení bude založena až tehdy, kdy správní orgán rozhodne věcně o sporu nebo o jiné právní věci vyplývající ze soukromoprávních vztahů, tj. zjistí, co je právem, nebo toto právo založí.*" Za situace, kdy by Úřad v této věci rozhodl *in merito*, by s ohledem na soukromoprávní povahu prohlášení o dráze byly podle stávající judikatury v obecné rovině k přezkoumání příslušné soudy v občanském soudním řízení.

[23] Proto k přezkumu rozhodnutí správního orgánu ve věci vyplývající ze soukromoprávních vztahů, spadající do jeho věcné příslušnosti, kterou se ale z *procesních* důvodů věcně vůbec nezabývá, jsou příslušné soudy ve správním soudnictví (srov. usnesení zvláštního senátu ze dne 21. 9. 2011, čj. Konf 65/2010-21, či ze dne 2. 12. 2014,

čj. Konf 39/2013-14; rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 10. 2011, čj. 7 As 89/2011-72, ze dne 31. 1. 2012, čj. 4 Ads 159/2011-86, ze dne 18. 6. 2013, čj. 4 As 13/2013-26, nebo ze dne 29. 7. 2015, čj. 2 As 152/2015-31).

[24] V posuzovaném případě jde o určení, které větvi soudnictví náleží přezkum rozhodnutí, jímž bylo nařízeno předběžné opatření. Na napadené rozhodnutí o nařízení předběžného opatření nelze nahlížet jako na rozhodnutí ve věci samé, které by bylo předmětem přezkumu civilních soudů podle § 244 a násl. o. s. ř. Dané rozhodnutí je svou povahou bližší rozhodnutí *procesní* povahy.

[25] Zvláštní senát nemá na základě shora uvedeného pochyb o tom, že rozhodnutí předsedy Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře ze dne 14. 1. 2020, čj. UPDI-0115/20/BL, kterým bylo nařízeno předběžné opatření, je rozhodnutím správního orgánu ve věci spadající do soukromoprávních poměrů, nikoli však rozhodnutím ve věci samé. Není přitom důvodu, proč by se soudní přezkum předběžných opatření vydaných správním orgánem v soukromoprávní věci měl vymykat shora citované, ustálené judikatuře zvláštního senátu, a proto projednat a rozhodnout o žalobě směřující proti takovému rozhodnutí je příslušný soud ve správním soudnictví.

[26] Zvláštní senát nadto podotýká, že pro účely jeho rozhodnutí není rozhodné, zda se na soudní přezkum rozhodnutí předsedy Úřadu o předběžném opatření uplatní výluka uvedená v § 70 písm. b) s. ř. s., neboť zvláštní senát nepředjímá výsledek soudního řízení, nýbrž pouze určuje, který orgán má pravomoc věc posoudit a rozhodnout.

[27] Nad rámec uvedeného lze dodat, že s účinností od 1. 2. 2022 byl zákonem č. 426/2021 Sb. změněn zákon o drahách. Mimo jiné bylo vloženo nové znění ustanovení § 65a zákona o drahách, v jehož odstavci 2 je výslovně stanoveno, že k soudnímu přezkumu rozhodnutí Úřadu vydaného podle tohoto zákona jsou příslušné soudy jednající a rozhodující ve správním soudnictví. Pro soudní přezkum rozhodnutí Úřadu je proto vyloučena aplikace části páté o. s. ř. (viz Lojda, J. Zákon o drahách: komentář. 2. vydání, Praha: Wolters Kluwer, 2022, s. 397). Daná úprava však není použitelná na posouzení věcné příslušnosti v této věci z hlediska časové působnosti (viz čl. II bod 11. zákona č. 426/2021 Sb.).

[28] S ohledem na jasný výklad právní úpravy soudního přezkumu rozhodnutí Úřadu, která je v souladu s předpisy Evropské unie, rovněž není namístě požádat SDEU o rozhodnutí o předběžné otázce ve smyslu čl. 267 Smlouvy o fungování Evropské unie (srov. rozsudek SDEU ze dne 6. 10. 1982, ve věci C-283/81, *Srl CILFIT a Lanificio di Gavardo SpA proti Ministero della sanità).*

[29] Z vyložených důvodů tedy zvláštní senát rozhodl, že příslušným rozhodnout je soud ve správním soudnictví (§ 5 odst. 1 zákona o některých kompetenčních sporech).

[30] Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona o rozhodování některých kompetenčních sporů závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i

soudy. Dále bude tedy správní senát 3 A Městského soudu v Praze pokračovat v řízení o podané žalobě.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 16. ledna 2023

JUDr. Pavel Simon
předseda zvláštního senátu